

[Poul Møller.]

dog, at der var 75 mill. kr.s forskel mellem vor stilling til landbrugslovene og regeringens stilling. Der var dog 160 mill. kr., og det ville dog have medført, at staten kunne dække sit finansieringsbehov, så den ikke var nødt til at sælge obligationer. Og jeg har bemærket, at jeg ikke engang kunne få svar på mit spørgsmål om, hvordan regeringen vil dække det underskud, der nu er.

Vi har ganske vist ikke megen indflydelse, men oppositionen har ret til, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde, at spørge her i tinget. Vi har spurgt: hvordan vil staten dække sit finansieringsbehov? Vi har ikke fået noget svar. Jeg ved godt, at den højtærede statsminister er en meget mægtig og en meget vægtig mand i sine udtalelser, men jeg havde alligevel troet, at han ville have nedladt sig til at give en redegørelse for, hvordan man ville dække dette underskud.

Så siger den højtærede statsminister, at vi skal være de sidste til at kritisere. Se, højtærede statsminister, nu er det ikke noget vælgermøde, det drejer sig om, dér kender jeg den højtærede statsminister fortrinligt. Den højtærede statsminister må mærke sig sin partiordførers ord om, at det er oppositionens opgave at kritisere, og så kan man ikke komme og sige, at vi skal være de sidste til at kritisere, og i øvrigt er det os og ikke den højtærede statsminister, der bestemmer, hvad vi vil kritisere, og hvornår vi vil kritisere.

Se, den højtærede statsminister talte så om, at hvis VK-forslaget var blevet gennemført — og den højtærede økonomiminister sagde det samme — havde det set meget værre ud. Nu fortægger man altid billedet, og det gjorde man også under hele valgkampagnen, og man har gjort det hele tiden, når det har drejet sig om en beskrivelse af denne VK-plan. Man trækker det op, som om det bare drejer sig om nedsættelse af skatterne med 800 mill. kr. og ikke mere. Den højtærede statsminister ved godt, at vi fremsatte besparelsesforslag. Den højtærede statsminister ved lige så godt, at hvis disse besparelser ikke kunne accepteres, var vi villige til at nedsætte skattelettelsen med de beløb i forslaget, som ikke kunne spares, således at man i hvert fald i de 800 mill. kr.

må se bort herfra. Disse besparelser, der ikke blev aktuelle på grund af politiske beslutninger i tinget, medførte, at vi kom ned på 500 mill. kr. fra de 800 mill. kr. Den høje regering gennemførte skattelettelser på 300 mill. kr. Differenceen, der skiller disse to forslag fra hinanden, er altså 200 mill. kr., men regeringens forslag var uden opsparingsfremmende foranstaltninger, mens der i vore skattelettelsesforslag var inkluderet en betydelig større lettelse af formueskatten plus det, at alle mennesker fik lejlighed til at opspare 2 500 kr. om året på kapitalbindingskonti.

Jeg tror roligt, man kan sætte vor økonomiske plan ved siden af den økonomiske politik, regeringen har ført. Regeringens havde ikke nogen privat opsparing; oppositionens havde ganske vist nedsat den offentlige opsparing, men nu er den offentlige opsparing, regeringen tilsigtede, væk. Jeg tror, at regeringens udgiftslove havde været betydelig mere beskedne i dette forår, hvis ikke der havde været det store statsoverskud, som man kunne tage midlerne fra. Jeg tror, at hvis man samtidig med, at man kom med forslag om tilskud til landbruget og med den ene og den anden nye udgiftslov, også var kommet med forslag til dækningslove, havde det været billigere for de danske skatteborgere.

Den højtærede statsminister stiller nu det spørgsmål til os i oppositionen, om vi går ind for nyt statsoverskud. Den højtærede statsminister har altså ikke ulejlighet sig med at lytte til min tale, hvor jeg sagde, at vi ikke gik ind for at skabe et nyt statsoverskud med de erfaringer, vi har haft med hensyn til, hvordan man kaster dette overskud ud i en inflationsperiode. Men vi fremsatte en række andre tanker. Jeg har nævnt de tanker, vi fremsatte om opsparing, og én ting må forbavse mig, ligesom det har forbavset det ærede medlem hr. Erik Eriksen, nemlig at regeringen ikke har haft nogen tanker. Det må være, fordi regeringens bedømmelse er optimistisk. Det er da det slutningsindtryk, jeg vil tage med ud i landet, at vi har en regering, der bedømmer fremtiden optimistisk, så vi kan gå ud fra, at alle de rygter, der har været fremme i regeringsorganet, i Politiken, og andre steder om, at en omsætningsskat er på trapperne, ikke holder stik; regeringen